



בש"פ 265/21 - שקד דרור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 265/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: שקד דרור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ד' כהן) במ"ת 17501-10-17 מיום 16.12.2020

תאריך הישיבה: ו' בשבט התשפ"א (19.1.2021)

בשם העורר: עו"ד אורי דייגי; עו"ד טל כהן טביבי

בשם המשיבה: עו"ד עדי שגב

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ד' כהן) לדחות, במסגרת הליך של עיון חוזר, את בקשת העורר להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח.

1. ביום 13.10.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח, קבלת רכב או חלק גנובים ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 300(א)(2), 413 ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה. לפי המיוחס בכתב האישום, העורר והמנוח היו חברים עד לפרוץ סכסוך, המצוי ברקע החלטת העורר לרצוח את המנוח. לפי הטענה, לשם ביצוע הרצח הצטייד העורר באופנוע גנוב, שעל גבו הותקנה לוחית רישוי גנובה של אופנוע אחר, וכן הצטייד באקדח גנוב חצי אוטומטי. ביום 7.9.2017, סמוך לשעה 20:00, נסע המנוח ברכבו, כאשר גיסו נהג ברכב והמנוח ישב לצדו במושב הנוסע הקדמי. לפי המיוחס, באותה עת העורר נהג באופנוע הגנוב ונסע בעקבות הרכב כשהוא נושא עמו את



האקדח הגנוב. בעת שהרכב עמד ברמזור אדום בנתיב הנסיעה הימני, עצר העורר את האופנוע מימין לרכב וירד מהאופנוע כשעל ראשו קסדה והוא אוחז באקדח. העורר התקרב אל הרכב, נעמד מול החלון שלידו ישב המנוח וירה לעבר המנוח, דרך חלון הרכב, שלוש יריות, בכוונה לגרום למותו. מיד לאחר מכן עלה חזרה על האופנוע ונמלט מהמקום בנסיעה. המנוח נפצע אנושות ובהמשך נקבע מותו.

2. העורר נעצר עד תום ההליכים ומעצרו הוארך מעת לעת על ידי בית המשפט העליון, בגדר הוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים). ההחלטה האחרונה להאריך את מעצרו של המשיב לתקופה של תשעים יום ניתנה - בהסכמת הצדדים-ביום 12.11.2020 (בש"פ 7797/20 מדינת ישראל נ' דרור(12.11.2020)). מספר ימים לאחר מכן, פנה העורר לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיין מחדש במעצרו עד תום ההליכים ולבחון מעצר בפיקוח אלקטרוני, בהיתן פרק הזמן הממושך בו הוא שוהה במעצר ופרק הזמן הארוך שצפוי להערכתו עד לסיום המשפט.

3. ביום 16.12.2020 דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ד' כהן) את הערר. בהחלטתה המפורטת עמד בית המשפט על כך שהעורר עצור במשך פרק זמן ממושך (למעלה משלוש שנים), וציין כי ככלל נקודת האיזון בין השיקולים השונים משתנה ככל שחולף הזמן ומשפטו של מי שנתון במעצר מעל 9 חודשים לא מסתיים. הובהר כי על בית המשפט לבחון את הסיבות להימשכות הליכי המשפט אך עליו ליתן דעתו גם לטיבן של העבירות המיוחסות למבקש, לנסיבות ביצוען ולחומרתן, וכן לשלב בו מצוי המשפט. בית המשפט עמד בפירוט על הטעמים להימשכות ההליכים; על כך שהעורר החליף את ייצוגו מספר פעמים; ועל הצהרות הסניגורים בשלבים השונים, שבקשו דחיות של הדיונים, בין לצורך הסדרת ייצוג, בין מטעמים אחרים, והבהירו כי יסכימו להארכת מעצרו של העורר. נקבע כי "יש טעם רב בדברי ב"כ המשיבה לפיהם מלבד העיכובים שנגרמו כתוצאה מהתפרצות מגפת הקורונה, דחיות רבות מקורן בניהול [העורר - ע' פ'] את הגנתו". עוד נקבע כי "התנהלות [העורר - ע' פ'] היא זו שגרמה להתמשכות ההליכים כפי שפורט לעיל ואין עליו להלין אלא על עצמו. [העורר - ע' פ'] עצמו אף מתעלם מכך שהוא עצמו הצהיר כי הדחיות אותן ביקש לצורך הסדרת ייצוג לא יביאו לכך שהוא יטען להימשכות ההליכים". בצד נתון זה, עמד בית המשפט על עוצמת המסוכנות הנשקפת מהעורר הנלמדת מאופן ביצוע המעשה ומעברו הפלילי, הכולל עבירות שונות בתחום האלימות, לרבות שוד מזוין, עבירות נגד שוטרים, ועוד. נקבע בנוסף כי קיימות עילות מעצר אחרות לרבות חשש לשיבוש הליכי משפט, שכן העורר ניסה להעלים את האופנוע והאקדח ואף היה בבריחה כשבוע ימים. עוד ניתן משקל להתקדמות ההליך ולכך שנדרשות כארבע ישיבות נוספות להשלמת פרשת התביעה. לאחר ששקל את עוצמת עילות המעצר; ההתקדמות הצפויה של ההליך; והטעמים להימשכות ההליכים, קבע בית המשפט כי אין מדובר בנסיבות חריגות שבהן ניתן להסתפק בחלופה למעצר בעבירה של רצח, וכי יש להעדיף את טובת הציבור. לפיכך דחה בית המשפט את הבקשה להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

4. על כך נסב הערר שלפניי. בא כוח העורר, שהגיש לעיוני טבלה מפורטת של הדיונים השונים שנקבעו בהליך זה, חלק על מסקנת בית המשפט באשר לטעמים שעומדים בבסיס הימשכות ההליך, והדגיש כי חלק מהמועדים נדחו בעטיה של מגפת הקורונה; כי בית המשפט אחראי על קצב הימשכות ההליך ואין להעביר את האחריות בעניין זה לעורר; וכי חלק נכבד מהעיכוב נעוץ בעומס על יומנו של בית המשפט. בנוסף, חלק בא כוח העורר על הקביעה בעניין החשש לשיבוש הליכי משפט, תוך שהדגיש כי עדי התביעה, שהם אזרחים, כבר העידו. נטען כי גם בתיקי רצח ניתן להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, בשים לב לכך שבנסיבות המקרה דנן העורר עצור למעלה משלוש שנים. עוד נטען כי חלק



מהעבירות בהן הורשע העורר בעבר הן מתקופת זמן מרוחקת יחסית, ומאז העורר הקים משפחה וחלה התמתנות בהתנהלותו. להערכת בא כוח העורר, יידרש פרק זמן ממושך להשלמת ההליך, ומתן משקל הולם לחזקת החפותבנסיבות שלפנינו, ראוי שיוליך למסקנה כי תיבחן האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

באת כוח המשיבה תמכה בהחלטת בית המשפט מטעמיו, העריכה כי יידרשו כשלוש ישיבות נוספות להשלמת פרשת התביעה, וציינה כי אין עילה להתערב בהחלטה.

5. שקלתי את טיעוני הצדדים.אמנם, גם כאשר מדובר בעבירה החמורה ביותר בספר החוקים, ובהתקיים עילות למעצרו של הנאשם, מצוות המחוקק היא לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה, שפגיעתה בחירותו של הנאשם היא פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים). עם זאת, רק בנסיבות יוצאות דופן יצליח נאשם ברצח לסתור את חזקת המסוכנות הטבועה בעבירה זו(בש"פ 4739/18מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (25.6.2018)).אכן, התארכות משמעותית של ההליך עשויה להצדיק בחינה של אפשרות לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני גם מקום שמלכתחילה אין הצדקה לכך (בש"פ 6193/13 מדינת ישראל נ' קרנש, פסקה 8 (30.10.2013)). בית המשפט המחוזי שקל אם יש מקום ללכת בדרך זו במקרה שלפנינו, והשיב על כך בשלילה.בית המשפט, בהחלטתו המאוזנת, לא התעלם מתקופת המעצר הממושכת, כמו גם משיקולים רלוונטיים אחרים הצריכים לעניינו של העורר.בחינה של תוצאת האיזון אינה מגלה עילה להתערבות ערכאת הערעור. לא שוכנעתי כי לפנינו מקרה חריג המצדיק בחינה של חלופת מעצר, בשים לב לעוצמתו הגבוהה של הסיכון הנשקף מהעורר על רקע אפיוניו של מעשה הרצח ועברו הפלילי, ובהינתן הטעמים להימשכות ההליך עליהם עמד בית המשפט המחוזי.על יסוד מכלול טעמים אלה, לא מצאתי כי בנקודת הזמן הנוכחית שונתה נקודת האיזון במידה המצדיקה שחרורו של העורר לחלופה או מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

הערר נדחה אפוא.

ניתנההיום, ז' בשבטתשפ"א (20.1.2021).

ש ו פ ט